

Dosarul nr. 3ra-470/22
2-19107504-01-3ra-21042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Hlevițcaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, Gh. Mîra, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Duca,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Ion Duca împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a
Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea actului administrativ individual
defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Ion Duca împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2020 a
Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani

c o n s t a t ă :

La data de 02 iulie 2019 Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal
Chișinău, prin care a solicitat constatarea ca fiind ilegal refuzul Direcției Generale
Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău de a desfășura concursul
pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 din s. Dobrogea, mun.
Chișinău, obligarea Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului
municipal Chișinău să desfășoare concursul pentru ocuparea funcției de director al
Gimnaziului nr. 68 din s. Dobrogea, mun. Chișinău și încasarea de la Direcția Generală
Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău a prejudiciului moral în
mărime de 10000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Ion Duca a indicat că
prin ordinul Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal

Chișinău nr. 1849 din 18 decembrie 2018 a fost inițiat concursul pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 Dobrogea. Anunțul despre inițierea concursului a fost publicat pe site-ul oficial al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău. Termenul-limită de depunere a actelor a fost stabilit până la data de 18 ianuarie 2019, ora 17:00.

Reclamantul a menționat că, la data de 18 ianuarie 2019 a depus dosarul de participare la concursul respectiv, care a cuprins actele obligatorii prevăzute de Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015.

Reclamantul a subliniat că, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău, în conformitate cu pct. 63 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, a anunțat despre prelungirea termenului-limită de depunere a actelor pentru concursul privind ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 Dobrogea, până la data de 31 ianuarie 2019, prin publicarea corespunzătoare a anunțului pe site-ul oficial al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău.

Reclamantul a invocat că, în termen de trei zile lucrătoare, de la data expirării termenului de depunere a dosarelor, organizatorul concursului urma să convoace Comisia de concurs pentru a stabili data, ora și locul desfășurării concursului, fapt stabilit în pct. 37 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, însă, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport nu a desfășurat concursul pentru ocuparea funcției menționate.

Reclamantul a relevat că, la data de 13 martie 2019 s-a adresat către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău cu o cerere, prin care a solicitat desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr.68 Dobrogea, iar prin răspunsul cu nr. 01-18/810 din 22 martie 2019 Direcția a informat că, ținând cont de prevederile pct. 64 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a fost în imposibilitate de a organiza și desfășura concursul pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 Dobrogea.

Reclamantul a specificat că, la data de 11 aprilie 2019 a depus la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 Dobrogea, însă, prin răspunsul nr. 01-18/1726 din 13 iunie 2019 Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău i s-a refuzat în desfășurarea concursului.

Făcând referire la pct. 64 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației

nr. 163 din 23 martie 2015, reclamantul a notat că dacă după prelungirea concursului, în urma examinării dosarelor la concurs a fost admis un singur candidat, concursul se poate desfășura.

În opinia reclamantului, prin refuzul ilegal al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău de a desfășura concursul inițiat prin ordinul nr. 1849 din 18 decembrie 2018 pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 Dobrogea și în cadrul căruia a depus actele de participare la concurs, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău i-a cauzat prejudicii materiale și morale. Prejudiciul material este echivalent cu suma cheltuielilor pe care le va suporta în legătură cu examinarea prezentului litigiu. Prejudiciul moral este echivalent cu 10000 de lei și reprezintă o cale de reparație echitabilă a frustrării morale, ca urmare a refuzului neîntemeiat de a desfășura concursul menționat.

În drept, reclamantul Ion Duca și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 10, 15, 16 alin. (1) lit. a), e), g), k) din Codul civil, art. 189, 196, 206 alin. (1) lit. c) și d), 209, 211, 212 din Codul administrativ.

Prin cererea de majorare a pretențiilor depusă la data de 12 august 2020 și 02 octombrie 2020, reclamantul a completat cererea de chemare în judecată, solicitând suplimentar anularea răspunsului Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău nr. 01-18/1726 din 13 iunie 2019, referitor la desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de director al Gimnaziului nr. 68 din s. Dobrogea, mun. Chișinău. (f.d. 92-94, 96).

Prin încheierea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Ion Duca împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei (f.d. 107-108).

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Duca împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea refuzului nr.01-18/1726 din 13 iunie 2019, obligarea Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău să desfășoare concursul pentru ocuparea funcției de director al Gimnaziului nr. 68 din s. Dobrogea, mun. Chișinău (f.d. 110, 116-122).

La data de 16 noiembrie 2020 Ion Duca a depus apel împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 113).

Tot, la 16 noiembrie 2020 Ion Duca a depus recurs împotriva încheierii din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe, emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii cu privire la încasarea prejudiciului moral (f.d. 114).

Hotărârea motivată din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată lui Ion Duca la data de 21 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8000522850AS, anexat la actele cauzei (f.d. 125).

La data de 19 ianuarie 2021 Ion Duca a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi

decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Ion Duca (f.d. 126-127).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul lui Ion Duca împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și recursul lui Ion Duca împotriva încheierii din 04 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Ion Duca și menținută, fără modificări, hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Duca împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău privind anularea refuzului, obligarea la desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director. S-a respins recursul depus de Ion Duca împotriva încheierii din 04 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Ion Duca împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău cu privire la încasarea prejudiciului moral (f.d. 164, 165-176).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că prevederile pct. 64 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, reglementează posibilitatea autorității publice, să-și exercite dreptul său discreționar și să decidă în sensul desfășurării sau nu a concursului, în cazul înregistrării unui singur candidat.

În acest context, instanța de apel a indicat că prima instanță just a conchis că, autoritatea publică, întemeiat, prin răspunsurile nr. 01-18/810 din 22 martie 2019 și nr. 01-18/1726 din 13 iunie 2019, a refuzat de a admite cererea lui Ion Duca privind desfășurarea concursului, or, exercitând dreptul său discreționar a acționat cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că contrar argumentelor expuse de Ion Duca, norma la care face referire și anume pct. 64 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, nu impune obligativitatea desfășurării concursului, această prerogativă fiind lăsată la discreția autorității publice.

Instanța de apel a învederat că norma enunțată oferă autorității publice posibilitatea de a-și exercita propria discreție în vederea desfășurării concursului, ținând cont de circumstanțe și de interesul instituției de învățământ în ansamblu.

Instanța de apel a menționat că, prin acțiunea înaintată, reclamantul Ion Duca a înaintat cerințe ce țin de anularea actelor administrative individuale, precum și încasarea din contul Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a prejudiciului moral, în mărime de 10000 de lei.

Instanța de apel a notat că prima instanță întemeiat a reținut că, prin prisma prevederilor art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

Făcând referire la prevederile art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, instanța de apel a relevat că în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

În acest context, instanța de apel a subliniat că Ion Duca s-a adresat cu cerere prealabilă la data de 11 aprilie 2019, solicitând încasarea pagubei morale în mărime de 5000 de lei, iar prin acțiunea înaintată s-a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei.

Mai mult, instanța de apel a accentuat că, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. În speță, o asemenea hotărâre judecătorească nu a fost emisă.

Instanța de apel a indicat că, cererea privind repararea prejudiciului, constituie o procedură administrativă distinctă de cea privind anularea actului administrativ, considerată a fi cerință de bază, or, se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată. Astfel, solicitarea privind repararea prejudiciului moral, urmează propria cale în ordinea administrativă, urmând a fi respectate exigențele expres prevăzute de lege în acest sens.

La data de 31 ianuarie 2022 Ion Duca a depus recurs împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Ion Duca (f.d. 177, 178).

Decizia motivată din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Ion Duca, prin intermediul oficiului poștal, la data de 04 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8006406691AS, anexat la actele cauzei (f.d. 182).

La data de 03 mai 2022 Ion Duca a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 183-186).

În susținerea recursului Ion Duca a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat că instanța de apel și prima instanță neîntemeiat au considerat că, organizatorul concursului nu este obligat să desfășoare concursul în cazul în care după prelungirea acestuia a fost admis doar un singur candidat. Or, pct. 64 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015 stipulează în mod expres că, dacă după prelungirea concursului, în urma examinării dosarelor la concurs a fost admis un singur candidat, concursul se poate desfășura, iar instanțele au interpretat eronat prevederile respective.

Recurentul consideră că instanța în mod eronat a interpretat cuvântul „se poate” ca fiind un drept discreționar al autorității publice să decidă „fie desfășurarea fie nedeșfășurarea concursului” în cazul participării unui singur candidat, având în vedere că orice concurs trebuie să aibă o finalitate.

Recurentul a indicat că în cadrul examinării cauzei la Curtea de Apel Chișinău a prezentat instanței de apel explicarea pct. 62 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 163 din 23 martie 2015 de către autoritatea emitentă a actului normativ.

În acest context, recurentul a relevat că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a menționat că temeiuri pentru a nu desfășura concursul cu un singur candidat Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, nu prevede.

Astfel, recurentul a învederat că organizatorul concursului trebuia să desfășoare concursul inițiat, dacă după prelungirea concursului a fost admis un singur candidat. Însă, instanța de apel nu a dat nici o apreciere acestei probe și a indicat în decizie faptul că Ion Duca nu a prezentat argumente noi.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 26 ianuarie 2022, însă date despre notificarea dispozitivului deciziei nominalizate lui Ion Duca de către instanța de apel, nu sunt anexate la actele cauzei.

La data de 31 ianuarie 2022 Ion Duca a depus recurs împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Ion Duca (f.d. 177, 178).

Decizia motivată din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Ion Duca, prin intermediul oficiului poștal, la data de 04 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8006406691AS, anexat la actele cauzei (f.d. 182).

La data de 03 mai 2022 Ion Duca a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 183-186).

Astfel, recursul depus de către Ion Duca împotriva deciziei din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 03 mai 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău copia recursului depus de Ion Duca cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 189).

Deși, la data de 10 mai 2022 Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău a recepționat copia recursului depus de Ion Duca, intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Ion Duca (f.d. 190).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Duca în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de

contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ion Duca.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ion Duca se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan